

**Φασουλής και Περικλέτος,
ό καθένας νέτος σκέτος.**

- Π. Γιατί τεντόνεσαι, μωρέ ;
Φ. Γιατί ως τώρ' ακόμα πολύ μεγάλην κούρασιν αισθάνομαι 'στο σώμα.
Π. 'Εκείν' οί γάμοι, Φασουλή, μάς έσπασαν αλήθεια.
Φ. Από τό ζήτω μου πονούν οί βρόγχοι και τά στήθεια, χασμουρητά, τεντώματα, φτυσίματα και βήχας και μιά φαγούρ' αλλόκοτη εις όλας μου τάς τρίχας, άλλ' ένταυτώ και όρεξις πρός ζάλην κι' έμετόν ...
Π. Μου φαίνεται πώς Δάγγειον θα έχης πυρετόν.
Φ. 'Εστία έγινα κι' έγώ παντούων νοσημάτων και άπ' εκείνη τή βραδύα τών πυροτεχνημάτων μ' έθέρισε τό κόψιμο και ή ευκοιλίτης ...
Π. Τοιαυτα έχει πάντοτε δεινά ή ανθρωπότης ... μία χαρά πληρόνεται με δέκα συμφοράς κι' ύψίσταται τά πάνδεινα ό κάθε φουκαράς.
Φ. Νισάφι πιά, βρέ Περικλή, άί τόσαι συγκινήσεις... άρρώστησης κι' ό Δήμαρχος από τάς προσφωνήσεις.
Π. Βρέ τί μου λές ;
Φ. 'Εβράχισσε κι' εκείνος σάν κι' έμένα και τώρα κάνει, Περικλή, γαργάριες ολοένα.
Π. Τοιαυτα έχουν πάντοτε κακά άί προσφωνήσεις.
Φ. 'Αλλά κι' οί άλλοι Δήμαρχοι άρρώστησησιν επίσης, και όλοι έχουν κόψιμο άπ' τό πολύ τό γλέντι και τώρα ρετινόλαδο δουλεύει και ραβέντι.
Π. Σικ τράνσιτ μούντι γκλόρια !
Φ. Τώντι, Περικλέτο ... ό τόσος εξωρατισμός εις χόρακας έρρέτο.
Τά πάντα επανέρχονται 'στο πρώην άντε στάτους και πών' στάς 'Επαρχίαισιν των οί Δήμαρχοι του κράτους, και κατ' ιδίαν, Περικλή, τους έκλογους καλούν και ταυτα τά σημαντικά εις τούτους όμιλούν : «Φιλιά και χαιρετίσματα ό Βασιληάς σάς στέλλει νκαι άμα έλθουν εκλογαίς μ' έμας σάς παραγγέλλει ννα ρίξετε τήν ψήφό σας εις τόν Τρικόπη όλοι, νάλλοιώς κακή σας και ψυχρή, δέν πέρνομε τήν Πόλι. »Αυτό μεσ τάπε 'στο χορό κι' ή Νύφη μας Σοφιά »κι' ό Κωνσταντίνος ό γαμπρός κι' ή άλλη συντροφιά, εκαι νά τά πήτε όλ. αυτά και 'στ' άλλο τό μπουλουκι νκαι λάβετε τά μέτρα σας νά πέση μονοκουκκις ».

'Εν τούτοις κι' ό Σάξ Μάτινγκεν μάς άφησε ύγειαν, πού οί Ρωμηοί του άλλαξαν Χριστόν και Παναγίαν μ' άνεθοκατεβάσματα και προσφωνήσεις τόσας εις διαλέκτους τωρινάς και εις αρχαίαις γλώσσας.

'Επήγαν και οί δάσκαλοι μαζί με τόν Γαλάνη και μερικοι του γόρφααν ρουσαφέτια νά τους κάνη και ήλπισαν από τόν Σάξ πολλοί διορισμόν και ακριβή επλήρωσε τόν Φιλελλητισμόν.

Π. Μωρέ καλά του έκαμαν οί φίλοι συμπολιτάι, άφου ό Σάξ επιθυμεί Φιλέλλην νά καλήται.

Φ. Καθένας τήν αγάπην μας πληρόνει ακριβά και τών παθών του, Περικλή, τόν τάραχον τραβή, πās δε Φιλέλλην χρεωστέι νά εύρη τόν μπελά του, ευδαίμων δε θα λογισθή, αν σώση τά μαλαά του.

Π. Για' πές μου τόν εγνωρίσεις ;

Φ. Και μ' έρωτάς, βρέ χάχαι μήπως έγώ τόν Μάτινγκεν εγνωρίσα μονάχα ;

Π. Του πήρες τίποτε λιανά ;

Φ. Πεντάρα δέν του 'πήρα...

Σάξ-Μάτινγκεν, του φώναξαι, θέλει λεφτά ή λύρα, και αν δέν σκέπτεσαι ποσώς νά δώσης δού παράδες και εις έμέ τόν ζήτουλα κι' εις άλλους φουκαράδες, ένα λεφτό δέν δίνουμε για' μάς αν συγκινήσαι και θάκανες πολύ καλά Φιλέλλην νά μην είσαι.

Π. Κι' εκείνος τί σ' άπήνησες ;

Φ. Μου έσφιξε τό χέρι και για' τήν γνωριμία μου ειπε ότι χαιρεί.

Π. Και σό τί τούπες ;

Φ. Τιποτα... ευχαριστώ... επίσης...

με καθυποχρεώνετε και άλλας διασχίσεις.

Τās νέας έντυπώσεις σας ποθω νά μου ειπήτε, κι' εκείνος μ' εβεβαίωσε μεγάλως πώς λυπείται, διότι ψύγει κατ' αυτάς μακράν των Αθηνών χωρίς ποσώς νά γνωρισθή μαζί με τόν Σπανόν.

Π. Με ποιά Σπανό, βρέ Φασουλή..

Φ. Ποιόν άλλον ;.. τόν Σεμτέλο...

Μούπε αυτά και τουβγάλα ως κάτω τό καπέλο, και όταν εις τό σπήτι μου επήγα, μασκαρά, μαζεύτηκαν τριγύρω μου τά τέσσερα μωρά, τό ένα τό άγόρι μου κι' ή τρείς μου σουσουράδες, και μ' έρωτούσαν, Περικλή, αν μούδωσε παράδες.

Π. Και τέλος πάντων έφυγε ;

Φ. Μάς άφησε ύγειαν, άφου εγνωρίσε καλά τήν τάξιν τήν λογιαν.

Κι' έγώ τόν κατεύδωσα και άρχισα τό κλάμμα...

Π. 'Αλήθεια πώς σου φάνηκε τού Ζωντανού τό δράμα ;

Φ. Μην περιμένης νά σού πώ για' τούτο τά εικότα, αν μ' ένα τηλεσκόπιον δέν εξετασώ πρώτα αυτό τό πράγμα πού καλεί ό κόσμος παρθενίαν και τήν μωράν και φρόνιμον ταράττει κοινωνίαν. Λοιπόν καλήν άντάμωσιν εις τό κατόπι φύλλο.

Π. Σε περιμένω νά μου πής και όρος 'λίγο Ξύλο.